

вено умиратъ следъ 2 месеца и рѣдко достигатъ 1 година.

Отъ хладнокръвнитѣ жабата достига до 12—16 години, крокодилитѣ растатъ бавно и затова достигатъ до по-голѣма възраст. Въ 1882 г. била намѣрена костенурка, по чийто грѣбъ имало надписъ: „1797“. Малко по-късно въ Флодира намѣрили още по-стара костенурка съ надписъ на грѣба отъ 1700 г. И рибитѣ живѣятъ доста дълго. Римлянитѣ отглеждали моруни, които достигали до 60 г. Но щукитѣ и шаранитѣ живѣятъ още по-дълго. Въ 1886 г. въ р. Шире уловили шаранъ, за който билъ прикрепенъ надписъ: „Пуснатъ въ водата въ 1618 г.“

Птицитѣ живѣятъ обикновено не по-малко отъ 10 г. Дори малкитѣ канарчета достигатъ до 20 г.; врънитѣ достигатъ до 70. Единъ лебедъ и една кукумявка живѣли 68 години, а уловена орлица преживѣла въ клетка 75 г. — въ последнитѣ 30 години излупила 900 орлета. Въ 1792 г. на носъ Добра Надежда (Южна Африка) билъ хванатъ соколъ, на чийто вратъ висѣла златна верижка съ надписъ, отъ който се вижда, че въ 1610 г. соколътъ е принадлежалъ на английския кралъ Яковъ I., т. е. соколътъ е живѣлъ 182 години.

Животътъ на млѣкопитающитѣ е по-късъ отъ този на птицитѣ. Коньтъ и бикътъ достигатъ най-много до 15—30 години. Но има случаи, когато коньтъ доживѣва и до 50 г. Кравитѣ живѣятъ по-малко; следъ 15 години преставатъ да даватъ млѣко и жбитѣ имъ почватъ да падатъ. Още по-късъ е живота на овцитѣ. На 40 годишна възраст овцата е вече въ дълбока старостъ. Сжщото може да се каже и за кучето. Кокошкитѣ живѣятъ още по-малко.